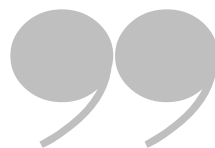

TANDORI DEZSŐ

Camus: A pestis

(„De a Halál külön föl sem üti fejét. Eleve, hogy kiáll. Legyen neked elég.”)

A járvány, a beolthatatlan.
Fenyegetés, feloldhatatlan.
Ahogy kúppá válik a katlan.

A test kúpjaivá, a gennyek
Vöröslőn végül elerednek,
Gödren végül oltott meszeknek,

Oltatlanoknak? Nem tudom.
Nem nőttem tudományokon.
Nem tanultam patkányokon.

Nem érdekel, miféle város,
Mely végül járványra-határos,
Fertőzet itatta, s mi káros

Szenvedély vitte, mennyi végzet
Lett alkatrésze az egésznek,
Mely nem érdemli az enyészet

Semmi ellenjátékát. Öröklét:
Ne fogd be itten Isten ökrét,
Hagyd, ami végzeté, ömölgék,

Vérrel-gennyel, szétvonagolva,
Semmi ne legyen léte-holta,
Hihetetlen emlék, ha volna.

„A múlt idő jele a td, tdtá” (Halál, emlékezet, poeticitás Tandorinál)